

O' Dur Sev Emrini Veren

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 25 Mart 2022

Bir düş' e mi sarıldın yoksa anıldığın kadar mı mutlusun? O halde peşini toplamalıyım yüreğimin hem dökülen parçalardan sorumlu olan da ben değilim ne de sorunlu olan ve sorun etmediğim kadar kirini dünyanın asla da kinaye etmediğim kadar ve işte bükemediğim bileği öpüyorum sonra da başıma koyuyorum sevdiğim kadar coşkuyla insanları...

Zemherilerde asılı bir çiçeksem eğer
Mahzun gülüşlerimde de saklıyken neşe ve keder
İzafi bir yolculuktur benimki
İdame ettiğim ömrün arka bahçesinde saklı rüzgâr
Bir o kadar içime esen
Rüzgârın ta kendisiyim aslında...

Sözcüklerim üşümez benim üşüdüğüm kadar
İçimi ısıtansa iman gücüm ve sevgim
Kimine göre zafiyet addedilen
Gel gör ki sevgiyle doğdum ben
Ve sevmeyi sevmeyi öğrendiğim ailemden:
Elimden tutan elbet biri var
Hatta gözümü dahi açmamışken hayata
Büzüldüğüm rahmi evrenin
Anneme şerh düştüğüm bu bitimsiz sevdam
Nasıl ki öğretendi Mevla'm...

Çocuk kalbimde saklıdır da yalnızlığın
İlahi tınısı elbet
Kimsesizliği sonlandıran
Andığım kadar O'nu mutluyum ben
Ve illa ki huzur veren
Her huzuruna çıktığımda aralıksız saklı tuttuğum
İçimde en derinde
Beni kurtarandır yine O
Ne zamanki boylasam dibi.

Devindiğim: sadece rahmetin ve inancın izini
Sürdüğüm ve gizimde saklı gaipten gelen coşku

Manen evrenin en zengin insanıym
İnsanlığımı saklı tuttuğum kadar
Aşka ve hayata zimmetli:
Ziyetimdir sevgi ve İlahi Çağrı
Ağrılarımı sonlandıran
Kolay da değildir hani ölüp de dirilmek
Bir çiçeksem eğer ki evrenin sunumu
Açmayı dilediğim ise O'nun katı

Dikenlerime nasıl da müteşekkir
Hep de ben değil miyim çuvaldızı kendine batıran
Bu yüzden başım diktir
Mizacımsa neşeli bolca savurgan
Nasıl ki severek çoğalıyorum
Yazarak da eksiklerimi gideriyorum
Kimisi şahken şahbaz
Bense suskunluğuma dair bir ömür
Dilbaz kalemimle koştüğüm kadar rahmetin
Hikmeti...

En alasından yaşamanın meali
Sevgiyi katkı ettiğim her mevsim
Dikişleri sökülse de zaman zaman yüreğimin
Yetişen yine O
Yatıştırın içimdeki çocuğu
Metruk hecelerden cennete yuvarlandığım
Yokuşları bir bir inip çıktığım
Eh, kolay değil hani ermek hidayete
Mazlumlara sevdiğim kadar mutluyum.

Yüreğim infilak eder her sustuğumda
Elbet kalemin de direktifi
Nasıl ki O'dur veren sev emrini
Yazdığımın ötesi yaşadığım
Yaşadığım kadar sevgiye, İlahi Aşka zimmetli...